

Tob kapitola 12.

[1] Když skončila svatba, zavolal Tóbit svého syna Tóbijáše a připomněl mu: "Je čas dát mzdu tomu člověku, který šel s tebou, a přidat mu na mzdu."
[2] Odpověděl mu: "Otče, jakou mzdu mu mám dát? Nepokládám za škodu, dám-li mu polovinu majetku, který se mnou přinesl. [3] Mne přivedl ve zdraví, mou ženu vyléčil, přinesl stříbro, a také tebe vyléčil. Jakou mzdu mu vůbec mohu dát?" [4] Tóbit mu řekl: "Právem mu, synu, náleží, aby dostal polovinu ze všeho, co ti teď získal." [5] Tóbijáš jej zavolal a řekl: "Vezmi jako svou mzdu polovinu všeho, co jsi mi získal, a odejdi ve zdraví." [6] Tu je anděl oba vzal stranou a řekl jim: "Dobrořečte Bohu a vzdávejte mu chválu přede všemi živými za dobro, které vám prokázal, dobrořečte a pějte chválu jeho jménu. Slova Boží uvádějte ve známost s úctou všem lidem. Neváhejte mu vzdávat chválu. [7] Je dobré zachovávat královo tajemství, ale Boží skutky je třeba odhalovat a s úctou vzdávat chválu. Konejte dobro, a zlo vás nepostihne. [8] Dobrá je modlitba v pravdě a milosrdenství se spravedlností je lepší než bohatství s bezprávím. Je lépe prokazovat milosrdenství než shromažďovat zlato. [9] Milosrdenství vytrhuje ze smrti a očišťuje od každého hříchu. Ti, kdo prokazují milosrdenství, budou nasyceni životem. [10] Ti, kdo páchají hříchy a nespravedlnost, jsou nepřátelé vlastní duše. [11] Celou pravdu vám oznámím a nic před vámi neskryji. Už jsem vám pověděl: Je dobré zachovávat královo tajemství a slavně odhalovat Boží skutky. [12] Hle, kdykoli ses modlil ty, Tóbite, i Sára, já jsem vnesl připomínku vaší modlitby před Hospodinovu slávu. A když jsi pohřbíval mrtvé, právě tak. [13] Když jsi neváhal vstát a opustit svou hostinu a šel jsi pochovat mrtvého, byl jsem poslán k tobě, abych tě vyzkoušel. [14] Bůh mě rovněž poslal, abych tě vyléčil, i Sáru, tvou snachu. [15] Já jsem Refáel, jeden ze sedmi andělů, kteří jsou připraveni, aby vcházeli před Hospodinovu slávu." [16] Tu se oba zděsili, padli na tvář a zmocnila se jich bázeň. [17] Refáel jim však řekl: "Nebojte se, pokoj vám. Dobrořečte Bohu po všechny věky. [18] Dokud jsem byl s vámi, nebyl jsem s vámi z vlastní laskavosti, nýbrž z Boží vůle. Jemu dobrořečte po všechny dny a pějte mu chválu. [19] Mohli jste vidět, že jsem nic nejedl; co vám bylo dáno vidět, bylo jen zdání. [20] Nyní dobrořečte na zemi Hospodinu a vzdávejte chválu Bohu. Hle, já vstupuji k tomu, který mě poslal. Sepište všechno, co se vám přihodilo." Poté se vznesl vzhůru. [21] Když pak oni povstali, už jej nemohli spatřit. [22] Dobrořečili Bohu a vzdávali mu chválu. Vzdávali mu chválu za tyto jeho velké skutky, že se jim zjevil Boží anděl.